

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **M. B.,**
toho času ve X,
proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Jiřice,**
se sídlem Ruská cesta 404, Jiřice,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci, obsah podání účastníků a správního spisu

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou k poštovní přepravě dne 26. 2. 2020, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho stížnost proti rozhodnutí ze dne 11. 2. 2020, č. j. X, o uložení kázeňského trestu (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Žalobci byl uložen kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 20 dnů, neboť dle výsledku provedeného laboratorního rozboru žalobcovy moči byla zjištěna pozitivní hodnota přítomnosti THC (kanabinoidů), přičemž žalobce nebyl medikován léky, které by mohly ovlivnit výsledek testu na tuto látku.
2. Žalobce předně namítl nicotnost prvostupňového rozhodnutí, jelikož z něj není zřejmé, že bylo vydáno žalovanou (Vězeňskou službou) a nikoli věznicí. Dále namítl, že napadené rozhodnutí nebylo řádně označeno, že mu bylo odepráno právo seznámit se s obsahem důkazů a vyjádřit se k nim (zejména k výsledkům testu na THC). K věci samé pak uvedl, že si není vědom, že by zakázanou látku požil, a že mu tuto látku někdo musel přimíchat

do krabičky s tabákem. Byl tedy shledán vinným, aniž by jeho vina (zavinění) byla dostatečně prokázána.

3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že z prvostupňového rozhodnutí je jednoznačně patrné, že rozhodnutí vydal vedoucí oddělení výkonu trestu Věznice Jiřice mjr. Bc. Martin Boháč, který byl nadán pravomocí kázeňsky rozhodnout, a příslušela mu příslušnost jak samotného správního orgánu, tak příslušnost funkční, a *de lege lata* činil tento úkon jménem Vězeňské služby o čemž tak nelze jakkoliv pochybovat. Tvrzení žalobce o nicotnosti rozhodnutí z tohoto důvodu proto postrádá věcnou správnost. Rovněž uvedla, že ředitel věznice je nadán pravomocí rozhodnout o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu přímo ze zákona, a to dle § 52 odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu trestu“), přičemž rozhodnutí o stížnosti obsahovalo doložku ředitele Věznice Jiřice plk. Mgr. P. S. s jeho vlastnoručním podpisem. Z rozhodnutí je tak přímo patrné, jaký orgán ho vydal. Co se týče číselného označení tohoto rozhodnutí, pak dle právní teorie platí, že esenciálními náležitostmi rozhodnutí jsou výrok, odůvodnění a poučení. Rozhodnutí pak má být jednoznačně specifikovatelné a nezaměnitelné, což je v daném případě splněno. To že rozhodnutí o stížnosti nenese své vlastní číselné označení je z hlediska zákonnosti naprosto nepodstatné a nezpůsobuje jakoukoliv vadu
4. Žalovaná dále uvedla, že dne 15. 1. 2020 bylo žalobci prokazatelně umožněno se seznámit a vyjádřit před uložením kázeňského trestu ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich.
5. Žalovaná shrnula, že v daném řízení lze zcela jednoznačně dospět k závěru, že skutek, v němž je spatřován kázeňský přestupek žalobce, se stal, že jej spáchal žalobce a že tento skutek naplňuje znaky kázeňského přestupku.
6. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:
7. V záznamu o kázeňském přestupku ze dne 25. 11. 2019 je uvedeno, že žalobce byl pozitivně testován na THC. Žalobce k tomu v záznamu uvedl (v rámci vyjádření ke skutečnostem a důkazům dle § 47 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody), že si požití látky není vědom, jelikož si nedával pozor na své osobní věci – krabičku s tabákem.
8. Dne 11. 2. 2020 vydala žalovaná rozhodnutí, ve kterém uvedla, že shora popsaným jednáním se žalobce dopustil kázeňského přestupku, neboť svým zaviněným jednáním požil látku THC. Došlo tak k porušení § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu. Za tento kázeňský přestupek byl žalobci uložen trest podle § 46 odst. 3 písm. f) zákona o výkonu trestu umístěním do uzavřeného oddílu na 20 dnů.
9. Proti uloženému kázeňskému trestu podal žalobce stížnost, která byla podle § 52 odst. 3 zákona o výkonu trestu napadeným rozhodnutím zamítnuta s tím, že spáchání kázeňského přestupku bylo dostatečně prokázáno. V odůvodnění žalovaná uvedla, že tvrzení žalobce, že mu někdo přimíchal zakázanou látku do jeho tabáku, hodnotí jako vysoce nevěrohodné, a to jednak proto, že nebylo podloženo žádnými důkazy, a jednak s přihlédnutím k tomu, že žalobce návykové látky již dříve užíval.

Posouzení věci krajským soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích

žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, jelikož účastníci s tímto postupem vyslovili souhlas v intencích § 51 s. ř. s.

11. Podle § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu je odsouzeným zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.
12. Podle § 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.
13. Žalobce předně namítá nicotnost prvostupňového rozhodnutí a formální vady napadeného rozhodnutí. Tyto námitky nejsou důvodné. Soud konstatuje, že z obou rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, kým byly vydány (vězeňskou službou, resp. jejím příslušným pracovníkem, vedoucím oddělení výkonu trestu, a to v souladu s § 51 odst. 1 zákona o výkonu trestu), komu byly adresovány i jak bylo rozhodnuto, přičemž dílčí formální nedostatky v označení těchto rozhodnutí nejsou na překážku jejich zákonnosti, tím spíše pak nezakládají ani jejich nicotnost, která je vyhrazena pro natolik závažné vady, pro které nelze daný úkon za rozhodnutí vůbec požadovat. Vady, které způsobují nicotnost, jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu (nikoliv však pouhý nedostatek funkční příslušnosti), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí, např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu (srovnej např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-4). Takto závažnými vadami rozhodnutí správních orgánů v projednávané věci zjevně netrpí.
14. Žalobce dále namítá, že mu bylo odepřeno právo seznámit se s obsahem důkazů a vyjádřit se k nim (zejména k výsledkům testu na THC). Ani této námitce soud nepřisvědčil. Podle § 47 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody kázeňský trest lze uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a důkazům o nich. Může uvádět okolnosti, které jeho vinu vyvracejí nebo zmírňují a na podporu svých tvrzení navrhopat provedení dalších důkazů sloužících k jeho obhajobě. V projednávané věci ze správního spisu vyplývá, že žalobce dostal možnost dne 15. 1. 2020 vyjádřit se k rozhodným skutečnostem a důkazům (včetně výsledku konfirmačního testu na THC, který je rovněž součástí správního spisu), což také učinil. Žalobce má sice pravdu potud, že mu nebyla sdělena zjištěná hladina THC (správní spis neobsahuje žádný dokument, který by uvedenou informaci obsahoval), nicméně tato skutečnost není pro posouzení věci rozhodná, jelikož skutečnost, že žalobce THC požil, byla výsledkem testu jednoznačně prokázána.
15. Pokud jde o věc samotnou, žalobce namítl, že si není požití zakázané látky vědom a že mu tuto látku někdo musel přimíchat do krabičky s tabákem, což nemohl s ohledem na

užívané léky rozpoznat. Tato námitka není důvodná. Především soud konstatuje, že § 28 zákona o výkonu trestu stanoví, že odsouzený nesmí požívat návykové látky, přičemž z § 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu jednoznačně vyplývá, že kázeňským přestupkem je jednání zaviněné, tedy jak jednání úmyslné, tak i nedbalostní. Jinými slovy pro odpovědnost žalobce za tento kázeňský přestupek není nezbytné, aby látku THC vědomě požil, nýbrž postačí i skutečnost, že mohl a měl vědět, že se THC do jeho tabáku může dostat – jinak řečeno, v projednávané věci to byl žalobce, kdo byl za svůj tabák odpovědný. Ponechal-li jej např. bez dozoru a nechráněný, je odpovědný za to, že se do tabáku látka THC dostala, jelikož bezpochyby mohl a měl vědět, že taková situace může nastat.

16. Žalobce na svou obranu uvádí, že mu THC někdo úmyslně do tabáku podstrčil. Soudu však nezbyvá než konstatovat, že tato obrana žalobce je zcela nevěrohodná – žalobce neuvedl, kdo mu měl THC přimíchat do tabáku, proč by tak někdo měl činit, ani neoznačil žádné důkazy na podporu svého tvrzení – jinými slovy se z jeho strany jednalo o pouhou ničím nepodloženou spekulaci. Vzhledem k tomu, že žalobce své tvrzení nijak nerozvedl, nedal tím žalované ani příležitost, aby ve věci prováděla nějaké další zjišťování – na základě takto obecného tvrzení to ani nebylo reálně možné. Žalovaná pak poukázala rovněž na dřívější užívání návykových látek žalobcem (což žalobce nerozpouje), což je okolnost, která rovněž svědčí o nevěrohodnosti obrany žalobce (jinými slovy tvrzení žalobce by jistě působilo věrohodněji u osoby, která postrádá jakékoli zkušenosti s návykovými látkami, nežli u osoby, která takovými zkušenostmi disponuje).
17. Soud tak shrnuje, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce látku THC požil (což sám nerozpouje). Zároveň bylo prokázáno, že šlo o jednání zaviněné (jak bylo uvedeno výše, žalobce byl za svůj tabák odpovědný a jeho tvrzení o podstrčení THC je nevěrohodné a ničím nepodložené). Vzhledem k výše uvedenému se soud pro nadbytečnost nezabýval otázkou, zda žalobce mohl přes svou medikaci přítomnost THC v tabáku rozpoznat, či nikoliv, jelikož k porušení § 28 zákona o výkonu trestu došlo již samotnou konzumací.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobu důvodnou, rozhodl o jejím zamítnutí (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
19. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalované náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu